

1.

Ávarp
til Árvarps hlustenda.

Fuglavinafélagið Foris sendir öllum góðum börnum og unglíngum þessa lands hina bestu nýjárs-Kvöldin sína og vill þeim á, að eitt tíð besta og gófugasta vinfangs-efni þeirra í hinu nýja ári verður það, að starfa að því sem best þau geta, að öllum dýrum og fuglum sé mistakum sýnd og meðannhvum í þeim bágu kjörnum, sem þau eiga oftast við að stríða.

Góðu börn og unglíngar! Reynið að hana að yður öll dýr og fugla með góðri umgengni yðar við þau. Reynið að beta kjör þeirra með nákvæmri eftirtekni í háttum þeirra, góðum stílningi á tilfinningum þeirra og þóttum.

Þú þess að flyta fyrir þessum meðal yðar og annara, eldri manna og yngri, vorti ostkilopt að þér vilduð stofna dýra- og fuglavinafélag meðal yðar, í líka hund sem félag vort. Vör viljum hjálpa yður til þess og óstakum að eiga bréfa viðskrifti við yður um það mál. Þér megið vera viss um, að þér hafið badi gagn og gannan af því. Dýrin hröpa á oss sér til hjálpar og verndar, því þeim er varnað málsins, en finna oft sark til undan meðferð vort í þeim. Þau stélja oss betur en vör þau!

Vör, Fuglavini, er um einnig vinur annara dýra, og teljum þeim fáu stundum vel varid, sem vör verjum til þess að finna góð ráð er að gagni geta komid fyrir fuglana og dýrin yfir höfund. Þau eru öll untkomulausir smalíngjar, sem eiga nokkum alla velferð sína undir oss og meðferð vort í þeim. Þau geta ekki kvartad eða talad fyrir máli sínu, þóth þeim lídi illa. Þau eiga um of fáa faldsmum.

Viljið þér ein staki, góðu unglíngar, gjörast faldsmum þeirra og koma þeim til hjálpar? Hugsið til hestanna, sem árlega eru fluttir frá ostunustöðvum sínum og félögum í efi langa ferðkum erlendis og sem oft seta illri meðferð. Kjör þeirra má beta og það er velgjörningur. Hugsið til fuglanna, sem heimsoþja oss árlega og stakenta oss með hinum yndislega söng sínum. Hinnið, að þeir eiga börn, sem mædur þeirra elska, ein og mædur yðar elska yður eða jafuvel um-haitar. Þanið ekki

Þessar vesalings mædur börnum þeirra, með því að taka eggjum frá þeim eða
skemma hin fátöklegu hýbýli þeirra, kréidrinu

Hugsid til rjúpunnar, sem flýja verður af fjöllum ofan niður í Eyggjoman, til þess
að safna sér födu: sarpur sinn, þogar hvergi er þorn eða lauf að finna. Þá þeirri
leit matis rjúpunni hvert "óhræid" öðru verra með kúlnakrúid ír hlöðnum
bysstjófnun þeirra manna, sem enga tilfærmingu hafa með þeim, heldur sára
þar dauðasárnum eða drepa mistömmur laust. Þeirri ljórná einnig bota og það
er velgjörningur. - Það blæðir ír mærgri rjúpunni í bláholldum ísnum! Vori
það stíli vel gert, að binda um sár þennar? Það vitum vér, að þér viljid gera og
getum bent yður á ráð til þess.

Godu meðbrædur og systur! Hrekkid enga skapnu! Falið engan fugl né sdríð!
Stofnid félag þeim til verndar og þér munid sjálf hafa af því mikla blessun,
gefni og gleði.

Gledilegf og gott nýtt ár fyrir alla menn þessa lands, öll þess dýr og fugla! Þau
eiga öll sameiginlegan skapara, sem vill að þau megi lifa gotts og
gledilegf ár!

Ávarp

Til útoarfs hlustenda

Fuglavínafélagið Fönix sendir öllum góðum börnum og unglingum þessa lands hina bestu nýárs-klöðju sína og óskar þeim góðs árs og fríðar.

Það mið feljast meðal hinna bestu og gófugustu ævðesku vísingja-efna hvers unglings á hinu nýja ári, að starfa að því sem best meðal allra landsmanna, eldri sem yngri, að öllum djörum og fúglum sé misteknum sýnd og meðannsókn í hinum báru kjörum þeirra, en þau eigi oftast við að stríða.

Góðu börn og unglingar! Þeynd að hœna að yður öll dýr og fúglar með góðri ungenzju yðar við þau og vinnuþóttum. Veitid þeim nákvæmu eftirtekt, athugið háttæmi þeirra allt og þeynd að stöðja tilfæringum þeirra og þarfir. Þetta hlýtur að gera yður sjálf betri börn og gófugri unglinga. Það eykur áin eyni yðar og veitur hi yður heilbrigðan hugsmátt, meiri samúð og sama lífs-glæði yðar sjálfa. Líf yðar verður samara og í meira samræmi við tilgang þess. Dýrin, hvers kyns sem eru, kröpa til vor allra um hjálp séi til handa, vandræðla og vandræðar. Þeim er varnað málsins, en finna oft sárt til undan meðferð vorri í þeim og þau stöðja oss betur en vér stöðjum þau. Því er samúð vor ^{með} þeim svo nauðsynleg og stöðningur vor í tilfæringum þeirra og þörfum svo edlilegt stöðyrði fyrir góðri samúð vorri við þau og gagnkvæmu notagildi, að í manni og veru er þetta allt óhjákvæmlegt fyrir oss og þau.

Ávarp

Til útværps hlustenda

Fuglavin. félögid Fórnir sendir öllum góðum börnum og unglingum þessa lands hina bestu niðar með þeim sína og öðrar þeim og landsmönnum öllum ári og fríðar.

Medal hinna bestu og gófugustu viðfangs efna hvers unglings á nýja árinu verður eftanest það, að starfa sem best medal allra landsmanna, yngri sem eldri, að því, að öllum dýrum og fuglum, hvers kyns sem eru, geti lítið sem best, að þeim sé með-
auknum synd og mistænsemi í hinum bánum hjórum þeirra. Þau geta ekki kvartað, því þeim er varnað málsins, en þau hafa tilfinningar og niðla nærri stíln-
ing á aðvin vortí við þau en oss grunnar; þau stíla jafuvel orð vor og othafur
betur en vör höfum hugmynd um. Reyndan hefir sýnt, að vör getum, ef vör
viljum, hant að oss og láðad fjólda dýra og fugla að oss með blíðu atlotum
og vinnu hötum, með nákvæmri eftirlit á hátterni þeirra og stílningi í þotfnum
þeirra. Sérhver sá, er kemur sér þetta hlýtur að verða betri og samari maður.
Það er þur á eigin sjálfs þaus og lífs glóði, að vera sér þess meðvitandi, að hafa
andvígnt, þótt eigi vori nema minsta fusti, hjáls og vernd, samúð og samvinn-
atta. Þá hús sjálfs hlýtur á þann vög að verða samara og í meiri samvinnu
við tilgang þess, því öll erum vör að aðlofarí og innroti í namu og veru
„allra bestu stíln“, sem viljum hugsa gott, tala satt og gjöra rétt, badi
gagnvart mönnum og dýrum. Það er aðeins hugsmarlegi vort, óstýrnsemi
og stílninglegi voru ^{með} kenning, ef vör ^{gerum} þetta eigi.

Hör börn og unglingar! Dýrin hópsu til vor allra um meiri stílning í
Hjórum þeirra, betri aðvin og vernd sér til hjálpar. Hugsid til þarfasta
fajónsins, hestsins, sem þó teljum er frá félögum sínum og ostluvinnum,
úr góðurselu háfendi og heimahöfum, og mi er fluttur til stíps og

þrokkunar í erlendri kolanámu ofilaupt, sem þó sjaldna st endist lengur en Tímanudi, vegna þess, hversu illri meðferð hann setur of og einatt. Kjör hans má kosta og það er velgjörningur.

Hugsid til fugla, sem árlega heimastíja oss og streyta oss með hinum middla söng sínum. Innid, að þeir eiga börn, sem mæður þeirra elsta, einu og mæður yðar elsta yður eða jafnvel einu heitar. Þeir elski þessar vesalningu mæður börnum þeirra, með því að taka eggir frá þeim eða stamma hin fatalega hýbýli þeirra, hreidru! Þeyfid þeim að lifa og syngja meira!

Hugsid til njúpmannar, sem flíja verður of fjöllum ofan indur í byggðirnar, til þess að safna sér födu í sarv sínu, þegar hvergi annars tadar er lauf eða vörð að finna. Í þeirri leit mætti henni „Óhræsi“ það, er Jóhann Halgrímsson kvæð um. „Óhræsi“ þetta er úr grímdar seggumum, með hagla byssuma í höndum, sem drepur og sérir hún sár-svanga dýr, svo að þó blóðin til ólifis í wellkoldu hjarninum, en „Óhræsi“ segir: kapp þeim er hlýtur og horada njúpsu eftir.“ Þá er aldrei í yður samant, að þér sénd kalli „Óhræsi“.

Goðnu börn og unglingar! Hrekkid euga strepsu! Þalid eigan fugl frá yður né ségid! Þindid heldur um sárin og regnid að gæða þau og þér minnid of þó miltla blessu hljóto fyrir yður sjálf, sama gleði og gófu!

Gledilegt og gott miðt ár fyrir alla menn þessa lands, öll þess dýr og fugla!
Þau eiga allt sameiginlegan stapan. og hann vill að þau megi öll lifa
gott og gledilegt ár!

Avarp

til útvarps hlustenda.

Fjölskráningafélagið Fönix sendir öllum þóðnum börnum og unglingum þessa lands hina bestu
 miðans-tveggju sína og óskar þeim og laudsmönnum öllum árs og fríðar!
 Meðal hinna bestu og þóðfugla vidfangs-efna dökrunnar í nýja árinu verður
 eflaust það, að starfa sem best að þrói meðal laudsmanna, að öllum dygnum og
 fjöllum, hvers kyns sem eru, megi líða sem best, að þeim sé auðsýnd meðauntkom og
 niðurstæmum sem í hinum bágu kjörum þeirra. Þau geta ekki kvartað; þeim er varn að
 málsins, en þau hafa tilfinningar og niðla nemari stílling á aðbúð vort við þau, en oss
 grunar; þau stílla jafnvel ood vor og athafni gagnvart þeim, en ^{letur} óer höfum hugmynd um.
 Þetta hefi reyntan sýnt, sem og hitt, að vér getum, ef vér viljum, hent að oss og ladað
 fjölda dyra og fjöla að oss með blíðu-atlotum og vinahótum, með nákvæmri eftirtekt
 á hættemi þeirra og stíllingum á þóðnum þeirra. Sérhver sá, er kemur sér þetta, hlýtur
 að verða betri og samari máður, en hin, sem letur sig litlu stílla um kjör dyra anna.
 Það ephur við ánojum og lífs-glæði sér hvers manns, að vera sér þess meðvitandi, að
 hann hafi auðsýnt, þóth eigi vort nema smíafugli, samind, hjáls og vernd. Þá þess
 manns hlýtur að verða samari og í meiri samroni við tilgang þess. Með þrói að
 huga gott, lala sath og gjöra rétt gagnvart öllum mönnum og dygnum, nálgunust
 vér falamarkid: Að verða nýttir og góðir menn. Þetta er stefna félags vort og hin
 er brýnd fyrir oss á fundum vorum, og vér viljum leitast við að ná þessu falamarki!
 Dyrim eiga um of fáa falamenn og þau kröpa til vor - þóth þau þegi-, um meiri stíll-
 ing á kjörum þeirra, betri aðbúð og vernd! Hugsid til þarfasta fjónsins, hestsins, sem
 tekinn er úr heima höfum og gráður salu þaglandi, frá fjélojum sínum og dökrunum, og
 fluttur er til stíps, þar sem hann er látinn standa í glerhálu gölfi, jární hladdu,
 svo að hann stöngvart frá einni hlíð til annar í öldu höfum, um hann er fluttur

sendur og rifbrottur í land í erlendur landi til þess síðan að þetta þar í dinnri
 Kolanámu mænu líf hans endist, sem þó er sjaldnast lengri afíferill, þó er þar er
 komid, en 7-8 mánuðir. Slík og þó lík eru 140 þarfasto fjónsins oft og einatt, sem úr
 landi er seldur fyrir nokkrar krónur! Vitid þér um þessi líjör hans? Semiloga
 elsti. En þau má bota og það er velgjörningur, sem elsti sér til launa, en fór þau!
 Hugid til fufanna, sem heimsalija oss árloga og stremta oss með hinum indla söng sínum.
 komid, að þeir eiga börn, sem mædur þeirra elsta einu og mædur yðar elsta yður eða jafnvel
 ein imiloga. Þannid elsti þessar vesalings mædur börn um þeirra, með þó að taka egg frá
 þeim eða stremma hin fátaklega hýbýli þeirra, hriðrin! heyr þeim að léfa og synja um meir!
 Minnist rjúsummar, sem flýja verður og fjóllum ofan niður í bygdum til þess að safna
 sér fódu í saxi sínu, þegar hvergi annarsáttar er strá eða lauf að finna. Það matir henni þó?
 Önnur byssulij aftur átti "Chrásisius", þann Jónas kvæðuma, sem þannig drapur híd sál-
 lausa, sársvanga líf, eða sáru þá svo, að þó þó blóðin til ólífis í suellkoldu þjáru-
 inn. Ungu vinid! Fordæsta ^{vera} ~~ad~~ nokkru sinni með réttu nefndu "Óhrósi"!
 Góðu börn og unglingar! Hrekkid hvortli né sárid neina stregnu! Faldid ingan fúgl frá yður! Komid
 þá yður og gjörid þá yður umveittu. Þér munid niðla blossum og þó hliðu, samna fladi og
 gefu fyrir yður sjálf og sínid ^{með þó} aðrum gott effidemi!
 Gledilof og gott nýtt ár fyrir allu manni og konur þessa lands, öll þess lífs og fúgl!
 Þau eiga öll samvinnu og stapanu og verudara, sem vill að þau öll megi lífa
 gott og gledilof, nýtt ár, 1938!